

Képesség a buzgalomra

David Wilkerson August 15, 2005

A Jelenések könyvének 2-ik és 3-ik fejezetében Jézus egy halott egyházzal beszél. Ez a szeretett egyház egyszer élettel volt tele, helyzetét élvezve, de mindez elmúlt. Utazásaim alkalmával láttam hasonló, úgynevezett "gyertyatartó" egyházakat világszerte: ilyen gyülekezeteket Európától Dél-Amerikáig és még New Yorkban is, ahol a Szent Szellem egyszer erővel működött és sokan megtértek az Úrhoz, de most élettelenekké váltak.

Az Úr szíve megtörik az ilyen állapot láttán. Hiszem, hogy azért adta nekünk ezt a két fejezetet a Jelenések könyvében, hogy rámutasson a szellemi halál okára, akár az gyülekezetben, családokban vagy még személyes életben is. Gondoskodó szavai minden hívő és gyülekezet segítségére szólnak, hogy elkerüljék az ilyen tragikus sorsot az utolsó időkben.

Sajnos, a Jelenések könyve 2-ik és 3-ik fejezetének tanulmányozása a legelhanyagoltabb rész a kereszténységben. Ritkán prédikálnak ezekről, és keveset olvashatunk róluk a bibliamagyarázók irataiban. Itt olvassuk az Úr utolsó, legkomolyabb, népéhez szóló üzenetét, fenntartva áldásainak ígését mindazok számára, akik olvassák és meghallják az üzenetet. Miért vannak mellőzve ezek az írások? Hiszem, az egyik ok az, hogy az ördög gyűlöli a tartalmát. Mert az Úr felfedi az egyház halottságának, száradtságának és nemtörődömségének "ellenmégét", és biztos lehetsz abban, hogy az ellenség nem akarja ezt a tudást napvilágra hozni.

Jelenések könyvének első fejezete tartalmazza: 1. Krisztus megjelenik János Apostolnak egy látomásban amint a hét gyertyatartó között sétál, és jobb kezében hét csillagot tart. Jézus megmagyarázza Jánosnak hogy mit jelent a látomás: "A hét csillag a hét gyülekezet angyala, és amely hét gyertyatartót láttál, az hét gyülekezet." (Ázsiában) (Jelenések 1:20). A bibliamagyarázók megegyeznek abban, hogy ezek a gyülekezetek történelmileg ténylegesen léteztek. Legtöbben abban is megegyeznek, hogy az angyalok a pásztorokat jellemzik ezekben a templomokban. Krisztus azt parancsolja Jánosnak, hogy küldje a leveleket ezekhez a pásztorokhoz. Két iskola kétféle módon magyarázza a Jelenések 2-ik és 3-ik fejezetét

Az egyiket "diszpenzió" tanának hívják. Ez azt tanítja, hogy a hét gyülekezet általánosságban képviseli a keresztény gyülekezetek hét fázisát a történelmen keresztül. Az első fázis az Efészusi gyülekezetben kezdődik (Jel. 2:1), és az utolsó kicsúcsosodik a Laodiceabeli gyülekezet életében (3:14). Eszerint a magyarázat szerint mi most a Laodiceabeli gyülekezet fázisban élünk.

A másik magyarázat azt tanítja, hogy a hét fajta gyülekezet ugyanabban az időben létezik - ténylegesen olyan helyzetet illusztrál mely minden gyülekezet életében a történelmen keresztül létezik. Így a hét levél minden pásztor számára íródott, és minden időre, az első századtól a világ végéig szól.

Jézus ezt a hét levelet javító, szeretettel telt intésként diktálta népe számára. Mindegyik levelet el kellett olvasnia a pásztornak az gyülekezet előtt, és így felelős volt gyülekezetéért. Ő volt a nyáj figyelője, és ha őt nem indította meg Krisztus intő szava, és nem változtatta meg, akkor az ajtó nyitva maradt a szellemi halál számára. Csak gondold meg, hogy ezek a pásztorok János tanítványai voltak. Gondolhatnánk, hogy nem volt szükségük a levelekre, hogy a gyülekezetek szellemileg éberek és tüzes hitűk volt. Azonban azok a pásztorok nem különböztek a maiaktól, akik néha elvesztik lelkesedésüket és felismerő képességüket.

Fontold meg Jézus szavait a gyülekezetekhez. Az efézusbeli pásztornak azt mondja, "első szeretetedet elhagytad, elfáradtál, térj meg!" A pergámumbeli gyülekezetnek, "Hamis tanítást engedted be. Egy világi kereszténytelen szellemet engedted be amely most közöttetek működik. A thiatirabeli pásztornak, " Egy Istentelen Jézabel szellem vett erőt feletted. Nem mutatsz rá a bűnre a gyülekezetben." A laodiceabeli gyülekezet pásztorának pedig azt mondja, "Te és nyájad közömbössé váltatok, mert sikeresek vagytok. Most langyos vagy tűz nélkül, nincs éhséged és nem növekedsz. Térj meg!" (Lásd Jelenések könyvének, 2-ik és 3-ik fejezetét.) Az ilyen beszéd éles, de Krisztus nem haragból diktálta a leveleket, hanem mint szerető intésként küldte, hogy felébressze a gyülekezeteket.

De Sátán nagymértékben sikeres volt, hogy elfejtse Isten erőteljes üzenetét népétől. Meg vagyok győződve, sikere az utóbbi években az volt, hogy elvakítsa a sokaságot egy másfajta evangéliummal, olyannal ami nem kíván áldozatot, javulást és a természetes lénynek tetszik Ez az evangélium megbénítja a bűnbánásra való meggyőződést és elvakítja azokat akiknek fel kellene ébredni. Egyszerűen megrabolja azokat, akik serkentésre készen állnak. Ézsaiás ír erről a lelki állapotról, amit az ilyen evangélium eredményez. "Fiak, akik nem akarják hallani az Úr törvényét; akik ezt mondják a látóknak: ne lássatok és a prófétáknak: ne prófétáljatok nekünk igazat, beszéljétek kedvünk szerint valókat, prófétáljatok családságokat. Hagyjátok el az utat, térjétek le már ez ösvényről, vigyétek el előlünk Izraelnek Szentjét!" (Ézsaiás 30:9-11) Ézsaiás azt mondja, "A nép nem akarja hallani a szentség üzenetét. Teljesen eltespedtek a hazug üzenetekben, annyira, hogy megvetik Isten törvényeit. Csak nyugtató, meggyőzés nélküli evangéliumot akarnak hallani." A Sardisbeliek pásztorához írt levél indítja meg lelkemet

"A Sárdisbeli gyülekezet angyalának (pásztorának) is írd meg . Tudom a te dolgaidat, hogy az a neved, hogy élsz és halott vagy" (Jel 3:1). Pásztorként meg kell hogy kérdezzem magamtól, "Ez a vád gyülekezetünk ellen és szolgálatom ellen szól?" Őszintén tudom mondani, "Abszolút nem". A Times Square Church-nek az a híre, hogy lélettel teli gyülekezet, és ez a vélemény a valóságban gyökeredzik. Mindegyik szolgáló nagyon is a Krisztusi életben jár és a Szent Szellem által él.

Mégis hiszem, hogy Jézus egy válságos kérdést tesz fel ebben a fejezetben: "Dávid képes vagy figyelni ilyen levelemre a gyülekezeted részére?" Vagyis, lelki halál még egy "égő" gyülekezetben is megtörténhet. Megtörtént jól ismert, jóhírű gyülekezetekkel. Jelenések 2-ik és 3-ik fejezetében; ne merjük gondolni, hogy velünk az nem történhet meg ma.

Figyeld a Sardisbeli gyülekezetet. Erőteljes apostoli munkával kezdődött, Isten áldásával és kegyelmével. Ezek a keresztények annyi jót tettek, hogy még a nevük is szeretetet és adományozást jelentett, a Jelenések 3-ik fejezetében. Krisztus azt mondja a sárdisbeli pásztorának: "Tudom, hogy jó kezdeted volt mindenki tudott rólad. De megengedted, hogy életed, amit ajándékoztam neked elgyengüljön. Mond meg a gyülekezetednek, "Halott vagy, képes leszel meghallani szavamat és feléledni?"

Szeretteim, ha Jézus egy gyülekezetet halottnak nevez, akkor az tényleg halott. A pásztor elfáradt, a nép csak a szokásbeli dolgokat intézi el és a Szellem nem működik köztük többé. A sardisbeli gyülekezet tagjai beszenyeződtek, közömbösek, képtelenek lettek megújulásra.. Mégis Krisztus megjegyezte, hogy volt egy "szent maradék" a gyülekezetben és így még volt remény, "De van Sárdisban egy kevés neved, azoké akik nem fertőztették meg ruháikat és fehérben fognak velem járni; mert méltók arra. " (3:4)

Mikor Jézus "fertőztetett ruhát" említ, igazán lelki halálról beszél. Mi okozta ezt a megfertőzést a sardisbeliekben? Valamilyen "speciális" érdeklődés ragadta meg őket. Régebben mindegyikük élete Isten érdekeivel volt azonos: jótétemények, missziók, hűségesen gyűjtötték a lelkeket Jézushoz; vagyis Krisztus munkája volt életük központja. De most saját érdekeik után futnak.

Ugyanis, Sardis egy gazdag város volt, jól ismert aranyművességéről és finom minőségű ruhaneműk készítéséről. Látszólag a sardisbelieket elámitotta a körülöttük lévő jólét és figyelmük az Úr érdekeiről a körülöttük lévő anyagi dolgokra terelődött.

Külsőleg, nem lehetett hibáztatni őket, megélhetés, üzlet építése és családukról való gondoskodás foglalta el őket. De mindez úgy elfoglalta időjüket és életüket, hogy elhanyagolták Isten munkáját. Így Jézus figyelmeztette az hátramaradt hűséges , gyülekezetet "Vigyázz és erősítsd meg a többieket, akik haló félben vannak; mert nem találtam a te cselekedetedet Isten előtt teljesnek, Megemlékezzél azért, hogyan vetted és hallottad; és tartsd meg és térj meg." (Jel.3:2, 3)

Mit ért Jézus azalatt, hogy "haló-félben vannak"? Azt jelenti, hogy, "vigyázzatok, mert amit éreztetek régen, házam iránti-szenvedélyt a Szentírásért, örömet a közös imáadásban, és egymás iránti szeretetet - mindez haló félben van. Ébredjétek fel! Ha nem, lelki halottak lesztek."

Mikor Jézus a földön járt, azt vallotta, "A Te házadhoz való féltő szeretet emészt engem." (János 2: 16-17). És most üzenete a sardisbeliekhez és hozzánk is hasonló: "Élveztétek kegyelmemet, jó hírnévvel körülvéve. Az erőteljes imáadás és apostoli prédikációk által meg voltatok áldva, de ahelyett, hogy előre haladatok volna az áldásokban, azt kezdtétek gondolni, hogy "megérkeztünk" és így ellustultatok. Nem figyeltek többé, és közömbösség kezdett beállni. Lelki kényelembe süllyedtetek bele. De azt mondom néktek, hogy a verseny még nincs befejezve, még nem fejeztétek be küldetésetek munkáját, amit adtam néktek. Szeretetem oly mély, hogy nem akarok elengedni, nem akarom, hogy eltévelyedjétek. Na most, térjétek meg és legyetek megtelve házam iránti felújult szenvedéllyel. Engedjétek meg, hogy intésem megindítsa szíveteket."

Aggeus próféta figyelmeztetett errel a beszennyezôdsre.

Isten Igéje beszél arról, hogy mi történik, ha elhanyagoljuk házát, és saját csak érdekeinkre figyelünk. Aggeus könyvében láthatjuk az illusztrációt. Emlékezz arra, hogy a sardisi pásztor ismerte ezt a próféciát, és meg vagyok gyôzôdve, hogy prédikált róla. Ebben a könyvben a próféta megadja az ellen gyógyszert. Magamra is kell, hogy vonatkoztassam ezt, mert én is ismerem Aggeus próféta könyvét. Képes vagyok meghallani üzenetét?

Aggeus abban az idôben prófétált mikor Isten felszabadította népét Babilonból, és Jeruzsálembé vitte ôket vissza, hogy újra építsék házát. Az Úr egy "gyertyatartó" gyülekezetet akart látni, hogy jelenlétével népe között lehessen. Azt akarta, hogy a világ népei lássák az Izraeliták megváltozott életét és Isten áldásaival és dicsôségével megtelt földjüket. Izraelnek parancsolta, "Fordítsátok figyelmeteket házamba - ez az elsô küldetésetek. Ha hûséggel ellátjátok házamat, akkor és is el fogom látni a ti házátokat."

A nép jól kezdte az Úr által adott munkát, a templom ujjá építését. De egy kis idô múltán azt mondták, "Nem jött el az idô, az Úr háza építésének ideje." (Aggeus 1:2) Ami azt jelenti, hogy "Nincs idônk erre, túlságosan el vagyunk foglalva." Igazában saját házuk és üzletük építésével voltak elfoglalva.

Hogyan válaszolt az Úr? "Ideje-e néktek, hogy ti mennyezetes házakban lakozzatok, holott ez a ház romban áll?" (1:4) "Az én házamért, amely íme romban áll, ti pedig siettek kiki a maga házához." (1:9) Lényegében amit a próféta mondott, hogy "Isten felszabadított titeket és egy küldetést adott, hogy építsétek házát. De úgy el vagytok foglalva saját házátok építésével, hogy nem maradt idô az enyémetre. Nem törôdtök többé Isten dolgaival, csak a saját életetekkel."

Mint hívô ember, megkérdezed magadat? Te is hasonló oknál fogva vagy bûnös? Van idôd, hogy mindenfelé futkossál a saját érdekedben - gyermekeid, családotod, élvezeted érdekében - de nincs erôd az Úr érdekeire? Van idôd, hogy saját házadon munkálkodj, de csak egy pár órát töltesz az Úr házán vasárnap reggel? Van idôd, hogy vásárolj és tv-t nézzél, de csak kis idôt töltesz imádságra? Ami sokkal fontosabb, van elég képesség szívedben, hogy Úr szavai felrázzanak.?

Isten Aggeus által azt mondta, "meg akarom mutatni, hogy mi történik azokkal akik elhanyagolják házamat és "sietnek kiki a maga házához". " a bérlô is lyukas zacskóra bérel. sokat vártatok de ímé kevés lett; haza is hordtátok, de én ráfuvallok arra! ... és pusztulást rendeltem a sík földre és a hegyekre, a búzára és a borra, az olajra és mindarra, amit a föld terem." (1:6,9,11) Aggeus ezzel azt mondta, " Töreksetek, küzdôtok, de nem fogtok előre haladni, az összes pénz, amit kerestek el fog tûnni. Nehéz munkálkodásotok ellenére soha nem lesz elég."

Kérdezd meg magadat, Isten elfújja keresetedet? Csodálkozol, hogy olyan sokat dolgozol mégis hátramaradsz mindig? Csodálkozol, hogy miért nem érzel kielégülést abban amit veszel? Aggeus megmondja, hogy miért: "Mi okért? Azt mondja a Seregek Ura. Az én házamért, amely ím romban áll, ti pedig siettek kiki a maga házához." (1:9)

Aggeus idejében élô hívôk meg lehettek volna elégedve. Érezhették volna saját otthonukban Isten áldásait. Az Úr ténylegesen azt mondta nekik, "Ezalatt az idô alatt meg akartalak áldani, termésekkel, borral, családokat, otthonokat, de mivel úgy el vagytok foglalva a saját érdekeitekkel, elhanyagoltok engem". És azt olvassuk, "Megvertelek titeket üszöggel, ragyával és kezetek minden munkáját kôesôvel és még sem hajoltatok hozzám, azt mondja az Úr," (2:17)

Az Úr egész egyszerűen nem fogja elfogadni, hogy Ôt és érdekeit az Ô népe háttérbe helyezze. De Isten nem adta

Izraelt fel önző életük ellenére sem. Csak figyeld hogy mit mondott a nép legönzőbb időszakában, "És szóla Aggeus, az Úr követe, az Úr küldetésében, mondván a népnek: Én veletek vagyok, azt mondja az Úr." (1:13) Isten üzenete ugyanúgy hangzott, mint Jézus szavai a sardisbeli egyháznak, "Célom van számodra, és túlságosan szeretlek ahhoz, hogy megengedjem le hanyatlásodat."

Köszönet az Úrnak, hogy felhívó szava képes volt felserkenteni a kis maradék hívő csoportot. A Szentírás mondja, hogy Zorobábal, Jósua a főpap és az öregek hallották Aggeus üzenetét, "És felindítá az Úr Zorobábelnek .. a Júda fejedelmének lelkét, és Jósuának. a főpapnak lelkét és a nép minden többi tagjának lelkét is és bemenének és munkálkodának a Seregek Urának az ő Istenöknek házában." (1:14)

És itt van engedelmességük eredménye: mivelhogy Isten háza foglalta el az első helyet szívükben, megígérte, hogy megáldja őket és még egy dátumot is adott erre. "Jól gondoljátok hát meg e naptól fogva az elmúltakat is! A kilencedik hónap huszonegyedik napjától, attól a naptól fogva, amelyen letétezt az Úr hajlékának alapja. Jól meggondoljátok! Van-e még mag a csürben? És bizony a szőlő, a füge, a gránátalma és az olajfa sem termett! E naptól fogva megáldalak. (2:18-19)

Aggeus azt mondta nekik, "Talán nem fogtok friss áldást látni mindjárt, de olyan áldott aratástok lesz amelyet nem látatok még. Anélkül is biztosak lehettek benne, hogy látnátok: "ettől a naptól fogva az Úr áldani fog benneteket."

Mint Aggeus idejében úgy a sardisbeli egyház idejében is, az Úr nem fogja elhagyni az Ő "gyertyatartó" gyülekezetét még akkor sem ha azok önzésbe és nemtörődomségbe süllyedtek. Az első dolog, amit tennie kell az ilyen gyülekezetnek és a pásztorának is, hogy megkérdezze magát, "Képesek vagyunk-e az Úr szavát meghallani akármilyen nehéz az üzenet?"

Mi történt mikor Isten népe új buzgalommal első helyre helyezte az Ő munkáját?

Mikor Izrael buzgalommal visszatért hogy Isten házát építsék, azt adták az Úrnak ami, az Úré. Tizedet, mindenféle felajánlást és szolgálatukat adták, amint arra szükség volt. Ugyancsak kezdtek összegyűlni megint, és gyülekezeti közösségben imádni Istent, visszahozva családjaikat, és nem hagyták el gyülekezetüket. Ezután, három hónap elteltével, attól a naptól fogva mikor hallgattak az Úr szavára, kezdték látni Isten áldását a prófécia szerint.

Hát kedves szentek, vagy pásztorok, képesek lesztek meghallani az Úr szavát Aggeuson keresztül, és Krisztusét a Jelenések könyvében, a 2-ik és 3-ik fejezetekben? Tudjátok őszintén azt mondani, "Uram, szívem nyitva van. Kérlek Jézus, mutasd meg nekem - meg van a régi buzgalmam házáért ugyanúgy mint régen? Meg van örömöm benned, mint a kezdetben? Vágyom közvetlenül veled járni? Vagy más dolgok iránti érdeklődésem kiszorította érdekeidet?"

Engedd meg, hogy beszéljen hozzád az Ő érdekeiről és ígéretei szerint áldásaiban fogsz járni, amint munkálkodszt házában.

Dicsőség az Ő Szent Nevének!

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/1574/>